

ПРОТОКОЛ

№ 137

гр. ХАСКОВО, 10.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VI-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

Съдебни РОСИЦА АНГЕЛОВА

заседатели: АНГЕЛОВА

СИЙКА ДОБРЕВА КАНЕВА

при участието на секретаря Р. М. К.

и прокурора Д. С. Л.

Сложи за разглеждане докладваното от КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

Наказателно дело от общ характер № 20225600200017 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – Хасково, редовно призовани, се представляват от прокурор Д.Л..

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С., редовно призован, се явява лично.

В залата се явява и неговият защитник - адв. Н.П., редовно призован и надлежно упълномощен от досъдебната фаза на производството.

Другият защитник – адв. В.Г., редовно призован, не се явява.

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С.: Оттеглил съм пълномощията от адв. Г.. Упълномощил съм адв. П.. Държа само той да ме защитава в това производство.

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Моля да дадете ход на делото.

АДВ. П.: Моля за ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С.: Да се гледа делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки да бъде даден ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на разпоредителното заседание.

На основание чл. 272, ал. 1 от НПК се сне самоличността на подсъдимия.

С. К. С. - роден на *** година в ***, живущ в ***, *** № ***, ***, ***, *** образование, ***, ***, ***, ЕГН *****.

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С.: Получих препис от обвинителния акт и от разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

На основание чл. 274, ал. 1 от НПК, съдът разясни на страните правото им на отводи и възражения против членовете на състава на съда, прокурора, защитника и секретаря, в частност разясни на подсъдимия правата му по НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражения срещу състава на съда и секретаря.

АДВ. П.: Нямам възражения относно прокурора, състава на съда и секретаря.

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С.: Нямам възражения и отводи. Ясни са ми правата, които имам в наказателния процес.

Съдът ДАДЕ ВЪЗМОЖНОСТ на страните да вземат становище по отношение на въпросите, уредени в чл. 248 и следващите от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че делото е подсъдно на ОС – Хасково. Считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 - считам, че на ДП не е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, а в това производство пострадал не е налице. Досежно т. 4 - считам, че по принцип са налице предпоставките за разглеждане на делото по реда на съкратено съдебно следствие, в случай че такова бъде поискано независимо от формата му. Не е възможно настоящото производство да бъде решено със споразумение предвид и законова забрана в тази насока. По т. 5 - считам, че делото не следва да се разглежда при закрити врата, не следва да бъде привлечен резервен съдебен заседател, да бъде назначаван защитник на подсъдимия, доколкото същият има такъв. Не следва да се назначават на този етап нови вещи лица, преводачи или тълковници или да бъдат извършвани съдебни следствени действия по делегация. Досежно мерките за процесуална принуда, към днешна дата такива по отношение на подсъдимия няма. На този етап нямам искания за събиране на нови доказателства. Досежно т. 8 – в случай, че не бъде направено искане, респективно не бъде допуснато производство по реда на съкратеното съдебно следствие, делото следва да бъде насрочено за разглеждане по общия ред, като следва да бъдат призовани всички лица по списъка на обвинителния акт.

АДВ. П.: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, уважаеми господин прокурор, становището по въпросите, които

следва да бъдат разгледани в днешното съдебно заседание от наша страна са следните: Делото е подсъдно на ОС - Хасково. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 на чл. 248 нашето становище е, че на ДП са допуснати съществени нарушения, ограничаващи правото на защита на моя подзащитен и в последващо изложение ще аргументирам в какво точно касае това. В обвинителния акт се твърди, че на дати 12.10.2017 г. и 22.11.2017 г. подсъдимият С. е изпълнявал и функциите на *** „****“. Така е било, защото в периода от 13.09.2017 г. до 13.10.2017 г. и впоследствие от 30.10.2017 г. до 23.11.2017 г. титулярът, а именно началникът на тази група - В. К. А. бил командирован в гр. ***. В подкрепа на тези твърдения и в доказателствената съвкупност са цитирани в обстоятелствената част на обвинителния акт две заповеди на директора на ОД на МВР - ***, намирайки се л. 99-104 от том II и л. 7 и л. 8 от том IV от ДП. От там нататък, проследявайки съдържанието на обвинителния акт, се вижда, че заповед за назначаване на С., определяща го като изпълняващ функциите на длъжността „****“ в периода на командироване на титуляра А., няма цитирана. Такава заповед не се съдържа и в материалите по ДП. Съобразно посочените твърдения обаче гръбнакът на обвинението е проследяване на възложените или вменени задължения на ***, които подсъдимият е упражнявал и тези задължения ги извличаме не само от цитираните наредби, правилници и инструкции, но и от длъжностната характеристика на *** „****“. Вследствие на това се твърди, че на процесните дати С. се е явявал пряк началник на служителите с длъжност „****“ или „****“, които били длъжни да изпълняват неговите разпореждания във връзка с дейността на службата им и видите ли С., заемайки и упражнявайки функциите на „****“, се възползвал от служебното си положение. Нещо повече, по пункт първи, касателно обвинението за регистрация на лек автомобил с марка „БМВ 530 Д“, се посочва, че подсъдимият не успял да осъществи обещаното си действие, защото на 25.11.2017 г. титулярът А. вече се е бил завърнал и упражнявал функциите ***. Тези твърдения, освен в обстоятелствената част на обвинителния акт, са привнесени и в диспозитива на обвинението. Принципно е допустимо твърдението, че заявленията от нас претенции в случая не съставляват слабости на обвинителния акт, доколкото това са обстоятелства, вменени в тежест на прокуратурата и които следва да бъдат доказани от прокурора в хода на делото по същество. Правилна и законосъобразна обаче ще бъде изводът в случая, че правото на защита е съществено засегнато и по този начин ние не можем да го реализираме адекватно в настоящия процес, доколкото обвинителният акт е анемичен от към доказателства в тази връзка. Това не са просто твърдения, които държавното обвинение следва да докаже в полза на следствието, а процесуалната стратегия и аргументацията, които ще бъдат използвани от защитата, трябва да следват и логиката на обвинителната теза, за да може да се осигури адекватна защита. Поставени сме в положение да гадаем откъде държавният обвинител черпи фактологията за всички обстоятелства, които се

претендират в момента.

На следващо място, маркираме и следните процесуални нарушения извън съдържанието на обвинителния акт. На 22.11.2017 г., в деня на задържане на подсъдимия, са сторени множество действия по разследване, при които са допуснати съществени процесуални нарушения, с които са ограничени правата на С.. Извършвани са оглед на местопроизшествие, обиск на подсъдимия, претърсване и изземване на помещение в *** „***“ при *** - ***, претърсване и изземване на жилище, на гараж, на автомобил, включително и на вила. Нарушенията, които претендирам, в случая са на две плоскости. Първо, това не са действия по смисъла на ал. 2 на чл. 212 от НПК, с които се поставя началото на досъдебното производство. Обискът е извършен при условията на ал. 1 на чл. 164 от НПК - без съдебна санкция и без присъствие на защитник. Претърсванията и изземванията също са извършени по реда на ал. 2 на чл. 161, отново без съдебна санкция. Нарушения има и в случая изводът е верен, защото спрямо подсъдимия е налице оперативна разработка, прилагани са СРС-та, той е обект на разследване и за разследващите органи и наблюдаващия прокурор още в самото начало е било ясно каква процесуална стратегия трябва да следват, за да докажат обвинението срещу моя подзащитен. Така че в случая не е имало нищо неотложно, нито пък това е била единствената възможност за събиране и запазване на доказателства без разрешение на съд. На второ място, пак в светлината на знанието и яснотата кое е наблюдаваното лице, неговата самоличност и прочие, твърдя, че правата на С. по чл. 55 от НПК, а именно - правото да има защитник и да участва активно и осъзнато в наказателното производство, защото участието изисква и присъствие на адвокат, предвид липсата на правна култура в достатъчна степен, да участва в действия по разследването, отново е било минирано, не просто ограничено. Вярно е, че това са съществени процесуални нарушения, които вече не могат да бъдат отстранени по смисъла на законодателя, но от друга страна, съобразно ал. 3 на чл. 248 от НПК, това е единственият и възможен момент, в който ние можем да заявим тези претенции и впоследствие да изложим допълнителни аргументи в хода на съдебните прения, касателно и събирането и легализирането на веществените доказателства в този процес. Ако Вие не приемете нашето становище по т. 3, нашето мнение по реда на т. 4 е, че са налице основания, оправдаващи провеждането на наказателен процес по реда на диференцираната процедура на т. 1 от чл. 371 от НПК, а именно - ние даваме съгласие да не бъдат разпитвани част от свидетелите и при постановяване на присъдата да се ползват показанията, дадени в хода на досъдебното производство. Това е коментирано с моя подзащитен, който впоследствие ще изрази своето становище отново в съгласие с това, което заявявам. Свидетелите, които ние намираме, че следва да бъдат изключени от принципа на устността в наказателния процес са следните: Г. И. И., В. И. К., Н. В. Х., В. Г. Х., И. З. З., П. Т. К., Д. К. Т., М. А. П., С. Д. С., Д. А. А., В. С. И., Т. Д. К., Т. Д. Т., М.И. М., Ш.К.А , М. Х. Г., Д.П. Г., В. К. А., Д. Х.Ч., Д. В.Д.,

Б.К.Д., С. Л.Д., Д. Т. Д., К.Н. К., Т. З. П., М. Д.Й., Д. Т. Т., Р. П. П., С. Н. Ф.

Относно свидетелите М. Т. М. и Ц. Т. Т. нашето становище е, че същите не могат да имат качество на свидетели, доколкото са извършвали действия по разследване. Това не са държавни служители, които са присъствали, те пряко са участвали в ангажирането на събиране на доказателства в процеса. Намираме, че тук е изключението спрямо тях да бъдат ползвани като доказателства техните разпити в процеса, но извън това според нас те свидетели също трябва да бъдат включени, ако не приемете нашия аргумент, в списъка с лица, които посочваме. Остават за разпит свидетелите К. М. И., Г. Г. А. и Н. Т. К. По т. 5 сме солидарни със становището на окръжния прокурор. По т. 6 също не можем да вземем отношение, доколкото мярка за процесуална принуда няма в момента. На настоящия етап нямаме искания за събиране на други доказателства. По т. 8, ако не приемете нашето становище по т. 3, заявено до момента, моля да определите дата за съдебно заседание. По т. 3, касателно съдържанието на обвинителния акт, намираме, че същият следва да бъде върнат на Окръжна прокуратура - Хасково. Тоест, съдебното производство да бъде прекратено и делото да бъде върнато на Окръжна прокуратура - Хасково с оглед изясняване и отстраняване на посочените от нас изброени съществени нарушения на процесуалните правила.

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С.: Господин Председател, потвърждавам това, което изнесе адв. П.. Нямам какво друго да добавя.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, на първо място, бяха направени две групи твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения. Първата група е относно твърдението, че в обвинителния акт не била посочена писмената заповед, въз основа на която на подсъдимия К. му е било възложено да изпълнява началническата длъжност - така, както е посочено в обвинителния акт. На първо място, както правилно отбеляза защитата, в тежест на прокуратурата е да докаже твърденията си и това по принцип не е порок на обвинителния акт. По обвинителния акт има достатъчно факти, въз основа на които да бъде обосновано обвинението. Този факт е твърдян от прокуратурата и подлежи на доказване. Между другото искам да отбележа, че писмена заповед не е посочена, защото такава няма. Действително, не е имало писмена заповед, въз основа на която му е било възложено да осъществява такава функция. Досежно твърденията въз основа на какви доказателства прокуратурата е стигнала до този извод, то в обвинителния акт са посочени свидетелски показания. Да, действително не е посочено изрично за този факт, но разпитаните по делото свидетели сочат, че в този период действително, докато В.А. е бил командирован, тази длъжност е била изпълнявана от подсъдимия. В този смисъл няма нарушение на правото на защита. Досежно втората група основания, че липсвала съдебна санкция, досежно извършените по НПК претърсвания, изземвания и личен обиск - всъщност, предполагам, че поради обема на ДП, защитата е пропуснала да види, че всички действия по претърсване и изземване и личен обиск по НПК, са били одобрени от съдия

при ОС - Хасково. Досежно твърденията на защитата, че имало личен обиск, предполагам, че той не касае подсъдимия К., а касае един от основните свидетели на обвинението, като следва да се посочи, че това е дейност преди образуване на досъдебното производство. Органите на „Вътрешна сигурност“ при самото задържане на лицето са му извършили личен обиск по ЗМВР. Това е дейност, предхождаща образуването досъдебно производство, което с оглед факта, че се е водило срещу служител на ***, то единственият орган, който е компетентен да го образува и да го води, съобразно българския наказателен процес и разпоредбите на чл. 194 от НПК, е единствено и само следовател. В момента, в който органите на „***“ на *** са констатирали наличието на достатъчно данни, са сигнализирали следовател, който е започнал настоящото производство, с оглед на местопроизшествието като единствената възможност за събиране и проверка на доказателствата. Нещо повече, тогава и този следовател е извършил претърсванията и изземванията и личния обиск на подсъдимия К., който впоследствие е одобрен и от съда. Досежно искането да бъдат изключени двамата полицейски служители, защото били извършили разследващи функции, с оглед и казаното от мен, че производството е започнало от следовател с неотложни действия, органите на полицията са некомпетентни. То е ясно от кой момент е започнало наказателното производство, кой е бил компетентният орган и тези полицейски служители единствено и само са извършили полицейски функции по закона за МВР. Досежно СРС-та, моля да имате предвид, че те не са прокурорски. Прокуратурата не е искала разрешение от съда за тях. Имало е някаква полицейска проверка, вътрешна сигурност извършват тази проверка, а ние сме уведомени впоследствие след сезирането на данните за престъпление. Впоследствие и СРС-тата са приобщени по един друг ред, а именно по реда чл. 177, ал. 3 от НПК, впоследствие от прокурора с прокурорски акт, но те не са наши. Твърдението, че видите ли също представлява съществено процесуално нарушение, доколкото тези протоколи не били одобрени от съда, моля да имате предвид, че тези процесуални нарушения дори и да бяха верни, те касаят единствено и само събиране, проверка и оценка на доказателствата, събрани с тези способности и средства в НПК и биха имали значение за съда единствено и само, когато вече се произнася в своя окончателен акт - кои доказателства следва да кредитира като годни, кои следва да отхвърли, тъй като не са събрани по законовия ред и респективно до какви изводи водят тези обстоятелства. С оглед на това и по този повод не намирам основания за връщане делото на прокурора. Относно това, че към момента на задържане не бил осигурен адвокат и адекватна помощ, то С. няма качества на обвиняем, но ако е бил поискар, предполагам е щяла да му бъде осигурена защита. Не съм присъствал, но предполагам, че ако беше поискар, щеше да бъде изрично вписано в съответните действия в протоколите от извършените претърсвания и изземвания, тъй като там е имало разследващ орган, имало е поемни лица и всяко едно изявление се записва. Факт е, че от момента на привличането на обвиняем, той е имал

защитник и му е дадена такава възможност, но към онзи момент той не е имал процесуално качество и въпреки това, ако беше поискал, щеше да бъде отразено в протокола.

АДВ. П.: Маркирам само, че извън съдържанието на обвинителния акт, касателно липса или наличие на заповед за изпълняване на функциите, всичко останало, по което прокурорът взе становище, ние го маркираме на настоящия етап. Ясно е, че това не са съществени процесуални нарушения, които са отстраними към момента. Те са неотстраними, но ние се облягаме на ал. 3 на чл. 248, доколкото в същата разпоредителното заседание е първият и последен момент, в който тези обстоятелства трябва да бъдат отбелязани било по почин на защитата, било на компетентния съд. Така че нямаме претенции относно връщане на обвинение в частта, която беше маркирана от страна на прокуратурата. Ние не искаме нищо. Маркираме го, за да можем в хода на съдебните прения да се облегнем на него. Маркираме го като допуснати процесуални нарушения, без да формираме искане. Искането, което формираме, е само касателно съдържанието на обвинителния акт. Сега разбираме, че няма писмена заповед, водим се изцяло по съдържанието на обвинението.

ПОДСЪДИМИЯТ С. К. С.: Господин Председател, потвърждавам това, което изнесе адв. П.. Нямам какво друго да добавя.

По направените искания съдът се оттегля на съвещание.

Съдът, след като изслуша становищата на страните по отношение на въпросите, уредени в разпоредбата на чл. 248 от НПК и заявените от тях позиции, прие следното:

Делото, с оглед предмета на предявеното обвинение за извършено престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, е подсъдно на ОС – Хасково. Липсват основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Липсват и основания съдът да се произнася по отношение на взета мярка за неотклонение, доколкото такава към настоящия момент не съществува. По отношение на заявеното от защитата и подсъдимия искане за провеждане на реда на съдебното следствие и евентуално неговото насрочване в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК, е обусловено от наличието или липсата на допуснати на ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правата на обвиняемия, респективно подсъдимия и на неговия защитник. В днешното съдебно заседание защитата направи няколко възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, по които съставът на окръжен съд дължи изрично произнасяне.

Първо, по отношение на липсваща в материалите по делото и цитирана в обвинителния акт заповед на *** на *** - *** за възлагане и изпълнение функциите на *** „***“ към ***, следва да се отбележи, че обосноваването или необосноваването на обвинителния акт, респективно

обезпечаването или не на обвинителната теза с писмени и/или гласни доказателства не е основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на неговата предходна фаза. Отдавна в НПК е изоставена позицията, че съдът е длъжен още към момента на образуване на съдебното производство да следи за обосноваността на обвинителния акт и съществуването или не на такава заповед, писмена и/или устна, е въпрос по същество и установяването му би следвало да се извърши на съдебното следствие посредством всички доказателствени средства и способности.

На второ място, твърденията от защитата процесуални нарушения, свързани с извършени следствени действия като оглед, обиск, претърсване и изземване и други с налично или не одобрение от съдия от първоинстанционния съд, съобразно повдигнатото обвинение, също не представлява нарушение от кръга на съществените, налагащо прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на досъдебната му фаза. Пропуските и нарушенията при събиране и закрепване на доказателствата, съобразно Тълкувателно дело № 2/2002 г. на Наказателна колегия на ВКС, не е основание за връщане на обвинителния акт. Това дали и доколко към момента на задържане на подсъдимия С. при разкриване на престъплението и реализацията от органите на Дирекция „****“ на ***, са били нарушени права, е също въпрос, който е неотносим към настоящото производство. Вярно е, че задържаният, съобразно ЕКЗПЧОС, от момента на своето задържане има право на адвокатска защита, но видно от материалите по ДП е, че в момента, в който същият е бил привлечен в качеството на обвиняем, такава му е била осигурена от органите на ОСлС или от следовател при ОСлС при ОП – Хасково. Още повече, че последните две групи, сочени от защитника нарушения, са и неотстраними, дори след връщане на делото.

По-нататък е ясно, че делото е образувано след повторно внесен обвинителен акт против С. за посоченото по-горе престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и такова по чл. 339 ал. 1 от НК, след като с определение от разпоредително заседание по предходно НОХД № 408/2020 г. по описа на ОС - Хасково, съдебното производство е било прекратено и делото върнато на ОП – Хасково за отстраняване на съществени нарушения на процесуалните правила. Факт е, че това определение на окръжния съд е било потвърдено от състав на АС – Пловдив по ЧНД № 171/2021 г.

Установено е, че след връщане на делото по ДП е била назначена и изготвена оценъчна експертиза за стойността на бутилката червено вино, бонбони „Мерси“ и суджук, която сума е била включена в твърдяната за получена имотна облага – дар от подсъдимия С. и цяла стойност вещи, лева и евро от престъплението „подкуп“. Предявено е ново постановление за привличане в качеството на обвиняем, изготвен е нов обвинителен акт, поставил началото на този съдебен процес. В този нов обвинителен акт са били отстранени част от посочените процесуални нарушения, установени от два съдебни състава – този на ОС - Хасково и на въззивната инстанция – АС –

Пловдив, като е посочена обща стойност на продължаваното престъпление, оценени са, както вече бе споменато, бутилката вино, бонбоните и суджука, но констатираната при предходното внасяне на обвинителния акт от ОС – Хасково неяснота и противоречивост, в сложилия началото на настоящия съдебен процес обвинителен акт, не е преодоляна. Сега внесеният обвинителен акт представлява своеобразна компилация между предходния и част от съображенията, изложени в частния протест при проверка на определението за прекратяване на съдебното производство по НОХД № 408/2020 г. по описа на ОС – Хасково. Отново в обвинителния акт отсъстват подробно, точно и ясно изложени обстоятелства, описващи конкретните действия на подсъдимия, съотносими към нарушените норми по ЗДвП, инструкции, технически ред, заповед, длъжността характеристика. Не еднократно ВКС, а и АС – Пловдив са подчертавали необходимостта от излагане на всички необходими към нарушените норми действия на дееца, формиращи в пълнота така нареченото „фактическо обвинение“, да бъдат изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Това е нужно, за да се гарантира в максимална степен правото на защита, от една страна, а от друга, да се очертае недвусмислено предмета на доказване по делото.

След като това не е сторено, е налице ограничаване правото на защита, респективно съществено нарушение на процесуалните правила, отстранимо чрез изготвяне на съобразен с изискванията на чл. 246, ал. 2 и 3 от НПК обвинителен акт.

По изложените съображения съдът счита, че съдебното производство следва да бъде прекратено и делото върнато на ОП – Хасково, а по отношение на останалите, уредени в чл. 248 от НПК въпроси, не дължи произнасяне.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 17 по описа на ОС - Хасково за 2022 година.

ВРЪЩА делото на Окръжна прокуратура - Хасково за отстраняване на съществени нарушения на процесуалните правила.

Определението подлежи на въззивно обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред АС - Пловдив.

Препис от протокола, след изготвянето му, незабавно **ДА СЕ ИЗПРАТИ** на ОП – Хасково и на защитника – адв. П. на посочен от него имейл адрес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 11:45 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____